

Ο Κορωνοϊός και η ξεχασμένη σου κορώνα

Στη μέση του πανικού
στο μάτι του κυκλώνα
προσπάθησε
Προσπάθησε
«Ανασηκώσου απάνω από τα πολύβουα κύματα
και πιάσε μ' ένα κλωθογύρισμα του ματιού σου»
την αλήθεια
Όση μπορείς
Όση αντέχεις

Ο στόχος προδιαγεγραμμένος
Ο ιός -κατασκευασμένος ή φυσικός- απολύτως βολικός
Οι κίνδυνοι αυτού -υπερβολικοί ή αληθινοί- στην υπηρεσία του φόβου
Άκου, άκου τις ύαινες και τους γύπες που περιμένουν να σε ξεσκίσουν
Τόλμα να ακούσεις τον φριχτό στο βασιλιά Φόβο ύμνο τους:
«Ω Φόβε, τροφέ θανάτου πριν το θάνατο
Στάσου σύμμαχος των λίγων σε αυτόν τον πόλεμο
Στάσου της κοινωνίας των πολλών “ζωντανών - νεκρών” δημιουργός
Εκείνων που δεν τολμούν πια να σκεφτούν
Εκείνων που μονάχα ακολουθούν»...

Ο στόχος προδιαγεγραμμένος
Ασφαλιστικές δικλείδες αποβλάκωσης παντού
Τα παιδιά στα κινητά
Οι γονείς στα κινητά
Τα μάτια και τα μυαλά ακίνητα
Δεν σκέφτονται κι ούτε μιλούν
Μονάχα ακούν και ακολουθούν
Κι όποιος τολμήσει τον βασιλιά Φόβο να αμφισβητήσει
κι όποιος με την κλεμμένη φλόγα προσπαθήσει την αλήθεια στο φως να δείξει
δεσμώτης Προμηθέας στον Καύκασο, πάντα για το καλό μας
Αποφυγής παράδειγμα για όλους:
Κοίτα, κοίτα
αυτή είναι η κατάληξη για όποιον τολμήσει να σκεφτεί
Κοίτα τον αετό να του ξεσκίζει κάθε μέρα το συκώτι
Κι ύστερα σκέψου
Αν αντέχεις
Αν τολμάς

Ή μήπως είναι καλύτερα να ακολουθήσεις;
Χωρίς δεύτερη σκέψη
χωρίς ούτε καν πρώτη
Δέξου την ψευδοθεία κοινωνία τους με ευλάβεια
Επικοινωνήσε την
Ο λόγος της διαταγή
Η αμφισβήτησή της ύβρης

Ναι - ναι, καλύτερα έτσι
Που καιρός τώρα πια για σκέψη...
Κι ύστερα η αμφισβήτηση θέλει και συμμάχους
αλλιώς τρελαίνεσαι
Κι εσύ δεν θέλεις να τρελαθείς, έτσι δεν είναι;
Κι ούτε να μείνεις μόνος σου

Έλα λοιπόν καλέ και εκπαιδευμένε και επαρκώς αποβλακωμένε αμνέ
έλα στο ασφαλές κοπαδάκι μας...
εσύ δεν είσαι πια λιοντάρι
έλα καλό μου προβατάκι
μη μείνεις μόνο σου
ξέρεις τι κάνει ο λύκος σε όσους δεν αγαπάνε το μαντρί...
Γι' αυτό σου λέω
έλα καλό μου προβατάκι
μαζί με τα άλλα στη γραμμή
έτοιμο νεράκι και τροφή
έλα να παρακολουθήσεις τη σφαγή
τη δική σου σφαγή

Το βλέμμα, η σκέψη και η καρδιά
την κάθε μέρα ακίνητα στα κινητά
Την ασφάλεια κηρύσσοντας, εξυμνούν τον Φόβο
εξασφαλίζοντας μία ζωή νεκρή...
Κοίτα πως λίγο - λίγο αισθάνεσαι καλύτερα στην απομόνωσή σου!
Που καιρός για συναναστροφές...
«Άνθρωπος - κοινωνικό ον» και λοιπές αηδίες...
«Άνθρωπος - δουλικό ον»
Αυτό κηρύσσει ο μεγάλος μας βασιλιάς
Άνθρωπος - δούλος του Φόβου

Ο στόχος προδιαγεγραμμένος
Αυτός η αιτία της υπερβολής και του πανικού

Οι αφορμές -πραγματικές ή επινοημένες- θα παρουσιάζονται
Εχθές, σήμερα, αύριο
Κορωνοϊός, Αιριοϊός, Μεθαυριοϊός
Κορωνοϊός, κόρη βουβή - τυφλός μας γιος
Αφορμές αληθινές θα μεγιστοποιούνται
 ψεύτικες θα κατασκευάζονται
Εν ανάγκη θα παράγονται
Και το σχέδιο «σαν έτοιμο από καιρό»
Όλοι οι δρόμοι καταλήγουν στο δικό τους μονόδρομο
Όπου και να πας, ότι και να γίνει
Αν ο φόβος φανεί δίκαιος (π.χ. στην περίπτωση του Κορωνοϊού κατά την οποία θα
έχουμε πολλά θύματα)
τότε ο φόβος θα επιβεβαιωθεί
Ένας νέος θα προετοιμαστεί
Θα ανθίσει και θα καρποφορήσει
Αν ο φόβος δεν «ευδοκιμήσει» (π.χ. στην περίπτωση του Κορωνοϊού κατά την οποία
θα έχουμε λιγότερα από τα προβλεπόμενα θύματα)
τότε ο φόβος που μας ώθησε να λάβουμε τα απαραίτητα σωτήρια μέτρα θα
επιβραβευτεί
τότε ο φόβος θα επιβεβαιωθεί
Ένας νέος θα προετοιμαστεί
Θα ανθίσει και θα καρποφορήσει

Και κάπως έτσι, όλα βαίνουν ελεγχόμενα
βάση προγράμματος
Βούτυρο στο ψωμί των λίγων!
Ο κόσμος μαντρωμένος
Απαγορεύονται οι συναθροίσεις
Το χρήμα πλαστικό
Τα πάντα ελεγχόμενα
Ο φόβος φυλάει τα έρμα...
Σύνορα υψώνονται
πόλεις απομονώνονται
άνθρωποι απομακρύνονται
Που τόλμη και καιρός για αγκαλιές και φιλιά;
Που καιρός για αγάπη;
Άλλωστε, επισήμως: «Απαγορεύεται το συγχνωτίζεσθε»!
Η υποχρεωτική «απόσταση ασφαλείας» του Οδικού Κώδικα
τώρα και στον ανθρώπινο!

Και κάπως έτσι, όλα θα βαίνουν ελεγχόμενα
«καλώς εις βάρος μας»...
Γιατί τι να την κάνεις την ασφάλεια χωρίς την ζωή;
Θα μένεις μέσα στο σπίτι
Θα καταναλώνεις ότι σου στέλνουμε
Delivery!
Θα τρως τα συσκευασμένα
Θα πίνεις τα εμφιαλωμένα
Θα ακούς τα εγκεκριμένα
(κι αν θελήσεις να κρίνεις:
τρέχα-γύρευε για τα κρυμμένα δεδομένα...)
Όλη η ζωή σου ένα ψέμα
Τα όνειρά σου -πριν γεννηθείς- τακτικά βαλμένα
Θα πράττεις τα προδιαγεγραμμένα
Θα ερωτεύεσαι διαδικτυακά και απομονωμένα
με τον καθένα (δηλαδή με κανένα)
Και μέσα στο τίποτα και στον κανένα θα ψάχνεις εσένα
Τα μάτια του παιδιού μες στον καθρέπτη ξεχασμένα

Και ποια η αντιπρόταση;
Ποια η άμυνα;
Ποιος ήλιος να υπάρχει πίσω από τα τόσα σύννεφα;

Γράφοντας τα παραπάνω
σε μια μονάχα λύση καταλήγω
Πρώτη ανάγκη η κατανόηση πως είναι κατηφόρα
Κάθε μέρα θα 'ναι χειρότερα και γυρισμό δεν έχει
Ο κόσμος όλος άλλαξε και χάλασε και χάθηκε
Η πορεία του μεγάλου συνόλου από παλιά, σοφά προδιαγεγραμμένη:
«Πρόσω ολοταχώς προς την απομόνωση
σε μια καθημερινότητα ζωντανή - νεκρή»
Δεύτερη ανάγκη ύστερα
ο αυτοπροσδιορισμός μας
Με έναν φίλο μας μαζί
κι ύστερα δυο και πέντε
ανάπτυξη και οργάνωση δικής μας κοινωνίας
Δική μας να 'ναι η τροφή
δικές μας και οι ιδέες
όσο μπορούμε μακριά
απ' τη δική τους τρέλα
όσο μπορούμε μακριά

Υγρ.: Διαβάζοντας τα παραπάνω και έχοντας δύο γονείς που ανήκουν στις λεγόμενες ευπαθείς ομάδες υψηλού κινδύνου, θα ήθελα να διευκρινίσω ότι δεν είμαι ανόητος και ότι ασφαλώς και δεν θεωρώ παράλογο το να προσπαθεί κανείς να αποφύγει έναν κίνδυνο. (Όπως άλλωστε και την κοινή γρίπη...) Η υπαρξιακή ένσταση αφορά στην αποδοχή του επιβεβλημένου πανικού και κυρίως στη μη κατανόηση της νέας τάξης πραγμάτων.

Θα μπορούσε όλο αυτό με τον Κορωνοϊό να είναι ένα τεράστιο κοινωνικό πείραμα που να προδιαγράφει μελλοντικές εφαρμογές...

Ιδού τα ερευνητικά συμπεράσματα:

«Τα πειραματόζωα αφού κατανάλωσαν με επιμέλεια την τροφή, υιοθέτησαν πλήρως τις συστάσεις - διαταγές και οικειοθελώς αυτοαπομονώθηκαν. Στον βωμό της ασφάλειας, αποσκοπώντας στη διατήρηση της ζωής, θυσίασαν την ίδια τη ζωή.»
Και η μη ζωή συνεχίζεται...